Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

8. července 2020*

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie – Slovní ochranná známka welmax – Starší slovní ochranná známka Evropské unie valmex – Lhůta pro podání odvolání k odvolacímu senátu – Opožděnost – Počátek – Doručení – Důkaz o odeslání doporučenou zásilkou – Sdělení e-mailem – Nesplnění povinnosti zaplatit poplatek za odvolání ve lhůtě – Odvolání, které se nepovažuje za podané – Rozsah žádostí o odstranění nedostatků – Článek 68 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1001 – Články 23 a 56 až 58 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/625“

Ve věci T-305/19,

Welmax + sp. z o. o. sp.k., se sídlem v Poznani (Polsko), zastoupená M. Machyńskim, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému D. Walickou, jako zmocněnkyní,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem EUIPO byla

Valmex Medical Imaging GmbH, se sídlem v Augšpurku (Německo),

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. března 2019 (věc R 2245/2018-5), týkajícímu se námitkového řízení mezi Valmex Medical Imaging a Welmax +,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení M. J. Costeira, předsedkyně, D. Gratsias a M. Kančeva (zpravodajka), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 14. května 2019,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 11. září 2019,

s ohledem na žádost podanou žalobkyní o konání jednání a poté, co podle čl. 106 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu rozhodl o zahájení ústní části řízení,

* Jednací jazyk: polština.

s ohledem na dopisy zaslané na odpověď Tribunálu týkající se konání jednání v kontextu zdravotní krizové situace související s Covid-19, v nichž účastníci řízení uvedli, že si nepřejí být vyslechnuti, přičemž měl věc za dostatečně objasněnou na základě podkladů obsažených v soudním spise, rozhodl o ukončení ústní části řízení,

vydává tento

Rozsudek [1]

[*omissis*]

Právní otázky

27 Na podporu žaloby vznáší žalobkyně v podstatě jediný žalobní důvod, jenž vychází z porušení čl. 68 odst. 1 nařízení 2017/1001 ve spojení s čl. 23 odst. 3 nařízení 2018/625. Tento jediný žalobní důvod se dělí na tři části vycházející z nesprávného posouzení, jež se zaprvé týkalo dne doručení rozhodnutí námitkového oddělení, zadruhé dne uplynutí lhůty pro podání odvolání proti tomuto rozhodnutí a zatřetí dne uplynutí lhůty pro zaplacení poplatku za odvolání proti uvedenému rozhodnutí.

[*omissis*]

K dodržení lhůty pro zaplacení poplatku za odvolání a k rozsahu žádostí EUIPO o odstranění nedostatků

65 Podle judikatury je třeba článek 60 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 68 odst. 1 nařízení 2017/1001) vykládat jednotně v tom smyslu, že zaplacení poplatku za odvolání je vyžadováno k tomu, aby se mělo za to, že odvolání bylo podáno, takže tato platba souvisí s podáním odvolání a musí k ní dojít, stejně jako k podání odvolání, ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení napadeného rozhodnutí. Lhůta čtyř měsíců ode dne doručení napadeného rozhodnutí se uplatní pouze na podání odůvodnění odvolání, a nikoli na platbu poplatku za odvolání [rozsudek ze dne 21. května 2014, Melt Water v. OHIM (NUEVA), T-61/13, EU:T:2014:265, bod 31].

66 V projednávané věci dvouměsíční lhůta pro platbu poplatku za odvolání, jež počala běžet doručením e-mailem ze dne 21. září 2018, uplynula dne 21. listopadu 2018.

67 Žalobkyně přitom uhradila poplatek za odvolání EUIPO dne 21. prosince 2018, ten jej obdržel dne 24. prosince 2018.

68 Je třeba dospět k závěru, že poplatek za odvolání byl uhrazen opožděně po uplynutí lhůty stanovené pro podání odvolání a pro platbu poplatku, jež nastalo dne 21. listopadu 2018.

69 Tento závěr nemůže být zpochybněn argumentem žalobkyně založeným na údajných žádostech o odstranění „formálních nedostatků“, které vyplývají ze dvou dopisů EUIPO ze dne 26. listopadu 2018 (viz body 16 a 17 výše).

70 V tomto ohledu je třeba s ohledem na článek 23 nařízení v přenesené pravomoci 2018/625 upřesnit rozsah takových žádostí o odstranění nedostatků, doručených po uplynutí lhůty stanovené pro podání odvolání a zaplacení poplatku.

1 – Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

71 V této souvislosti je třeba uvést, že možnosti týkající se odstranění nedostatků s cílem zabránit nepřípustnosti žaloby, jež jsou uvedeny v čl. 23 odst. 1 písm. c) nařízení v přenesené pravomoci 2018/625, nezahrnují nezaplacení poplatku za odvolání, ale pouze jméno a adresu odvolatele, jméno a místo podnikání zástupce tohoto odvolatele nebo jasnou a jednoznačnou identifikaci sporných výrobků nebo služeb.

72 Naproti tomu je třeba konstatovat, že nezaplacení poplatku za odvolání ve stanovené lhůtě nemůže být předmětem odstranění nedostatků ve smyslu čl. 23 odst. 1 písm. c) nařízení v přenesené pravomoci 2018/625. Podle čl. 23 odst. 3 téhož nařízení se odvolání nepovažuje za podané, pokud byl poplatek za odvolání zaplacen po uplynutí stanovené lhůty, aniž by bylo možné provést jiné odstranění nedostatků než navrácení do původního stavu, na které se vztahuje zvláštní režim podle článku 104 nařízení 2017/1001.

73 Ačkoli tato lhůta již uplynula, EUIPO zajisté může, stejně jako to v projednávané věci učinil svým druhým dopisem ze dne 26. listopadu 2018, dotyčnému účastníkovi řízení umožnit, aby zaujal stanovisko a poskytl mu případné užitečné důkazy, zejména pokud jde o případnou náhodu nebo vyšší moc anebo omluvitelný omyl, které by mohly odůvodnit nezaplacení poplatku za odvolání ve stanovené lhůtě.

74 Žalobkyně však neprokázala, dokonce ani netvrdila existenci náhody nebo vyšší moci anebo omluvitelného omylu, jež by jí zabránila zaplatit poplatek ve stanovené lhůtě, a sice ve lhůtě do 21. listopadu 2018. V projednávané věci EUIPO nepřísluše lo, aby žalobkyni platbu poplatku za odvolání ve lhůtě připomínal, neboť tento požadavek jasně a jednoznačně vyplývá z čl. 68 odst. 1 nařízení 2017/1001, který je žalobkyni znám.

75 Podle ustálené judikatury se přitom od uplatnění unijní právní úpravy týkající se procesních lhůt lze odchýlit pouze za zcela výjimečných okolností, jelikož striktní uplatňování těchto pravidel odpovídá požadavku právní jistoty a nezbytnosti zabránit jakékoli diskriminaci nebo jakémukoli svévolnému zacházení při výkonu spravedlnosti. Ať již jsou takové okolnosti kvalifikovány jako náhoda nebo vyšší moc anebo jako omluvitelný omyl, obsahují v každém případě subjektivní složku, která souvisí s povinností jednotlivce v dobré víře prokázat obezřetnost a řádnou péči vyžadované od běžně informovaného subjektu za účelem sledování průběhu řízení a dodržování stanovených lhůt [viz rozsudek ze dne 21. května 2014, NUEVA, T-61/13, EU:T:2014:265, bod 38 a citovaná judikatura; usnesení ze dne 9. října 2019, Esim Chemicals v. EUIPO – Sigma-Tau Industrie Farmaceutiche Riunite (ESIM Chemicals), T-713/18, nezveřejněné, EU:T:2019:744, bod 34]. Tak tomu u žalobkyně v projednávané věci není.

76 Navíc je třeba poznamenat, že žalobkyně poté, co byla ve druhém dopise ze dne 26. listopadu 2018 informována EUIPO o nezaplacení poplatku za odvolání ve stanovené lhůtě, a o nebezpečí, že její odvolání proto nebude považováno za podané, nebyla zbavena možnosti podat opravný prostředek u samotného EUIPO. I za předpokladu, že žalobkyně zamýšlela tvrdit, že i když prokazatelně zachovala veškerou péči vyžadovanou okolnostmi, nebyla schopna dodržet lhůtu pro platbu poplatku za odvolání, měla k dispozici řízení o navrácení do původního stavu u EUIPO a mohla podat žádost na základě článku 104 nařízení 2017/1001 (viz rozsudek ze dne 21. května 2014, NUEVA, T-61/13, EU:T:2014:265, bod 43 a citovaná judikatura). Žalobkyně přitom žádnou žádost o navrácení do původního stavu na základě tohoto článku nepodala.

77 Je pravda, že žalobkyně zmínila pokračování v řízení v dopise ze dne 20. prosince 2018. Nepodala však žádost o pokračování v řízení podle článku 105 nařízení 2017/1001. V každém případě by taková žádost musela být zamítnuta, neboť tento článek se podle jeho odstavce 2 nepoužije na lhůty stanovené v článku 68 uvedeného nařízení, jako jsou lhůta pro podání odvolání a lhůta pro zaplacení poplatku za odvolání.

78 Konečně je třeba dospět k závěru, že ačkoli odvolací senát v bodě 10 napadeného rozhodnutí nesprávně uvedl, že rozhodnutí námitkového oddělení bylo žalobkyni doručeno doporučenou zásilkou dne 20. července 2018 a že lhůta pro zaplacení poplatku za odvolání uplynula dne 20. září 2018, tento omyl nemohl vést ke zrušení napadeného rozhodnutí. Závěr odvolacího senátu, že platba poplatku za odvolání obdržená dne 24. prosince 2018 byla zaplacena opožděně, se totiž může zakládat na dni doručení e-mailem ze dne 21. září 2018, jak vyplývá z bodu 11 napadeného rozhodnutí.

79 Je tedy správné, že odvolací senát v bodě 12 napadeného rozhodnutí nepovažoval odvolání žalobkyně proti rozhodnutí námitkového oddělení za podané a měl v podstatě za to, že i kdyby vycházel ze dne doručení tvrzeného žalobkyní – a v projednávané věci stanoveného Tribunálem – a sice 21. září 2018, nic by to nezměnilo na tom, že poplatek za odvolání obdržený dne 24. prosince 2018 byl zaplacen opožděně.

80 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba zamítnout jediný žalobní důvod, a tudíž i žalobu v plném rozsahu, aniž je třeba se vyjádřit k přípustnosti druhého a třetího bodu návrhových žádání žalobkyně.

[*omissis*]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Welmax + sp. z o. o. sp.k. se ukládá náhrada nákladů řízení.

Costeira Gratsias Kančeva

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 8. července 2020.

Podpisy.